

dagsmand for Viborg Amts 5te Valgfreds (Klein) og med den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn, der sidst satte sig (Larsen) at det er vanskeligt at udfinde, hvad der skal forstaaes ved en retsindig Fallent; men i saa Henseende er der dog virkelig Noget, der kaldes for den almindelige Opinion, og jeg troer, at det ikke vilde have været vanskeligt under de Begivenheder, som vi nylig have oplevet, at sige: der er en retsindig Fallent. Ja, den ærede Rigsdagsmand ryster paa Hovedet; men jeg maa dog tillade mig at bemærke, at der dog gives saadanne Bogholderier saavel her i Hovedstaden som andre Steeder, som paa det Tydeligste og Klarest kunne bevise, at der kunde gives Tilfælde, der maatte medføre saa absolute og uundgaaelige Tab, at den Bedkommende gjerne med Rolighed kunde undertafte sig en Inquisition. Lad der i Henseende til Bevist sættes Regler, saa strenge som man vil, men lad os ikke aldeles vende vore Hjerter og Dren bort fra, hvad der kan gjøres i den Sag. Der kan dog maaskee ogsaa være andre Udvele. Jeg har f. Ex. tænkt mig en Majoritetsbeslutning af Creditorerne, som jo ere interesserede i Sagen, i Forening med et Skjøn af Skifteretten, støttet paa en foretagen Undersøgelse af alle de foreliggende Omstændigheder, som jo kan skee under selve Skiftebehandlingen; Sagen kan være vanskeligt, men det forekommer mig aldeles ikke uoverkommeligt, og jeg kan ikke dølgge, at det vilde kun lidet stemme med den Humanitetsfølelse, som man ellers er saa vant til at finde her i Landet, om man vilde udelukke Muligheden af at kunne skjelne imellem retsindige og letsindige Fallenter. Det er dog unægtelig en overordentlig Haarohed, man viser imod den retsindige Fallent, som paa Grund af Omstændighederne er nødt til at gaae fallit, selv om han kun kan betale en lille Dividende til sine Creditorer, at han efter et Aars Forløb kan trues med Arrest, og maaskee hele sin Levetid kan blive under det Tryk, som følger deraf. Jeg vil for mit Bedkommende ikke betænke mig paa at stemme for, og jeg troer i saa Henseende, at jeg tør regne paa Samstemning, navnlig af Handelsmænd, at der skulde være Ende paa Sagen, naar det klart og tydeligt var beviist, at vedkommende Fallent havde

opoffret og givet Alt, hvad han var i Besiddelse af. Det synes mig, at det ligger nær, at, naar man har indgaaet Forpligtelser under visse givne Forhold, som staae i Forbindelse med en Mand's hele Stilling og Virken, maatte der kunne blive en Ende paa et saadant Forhold, naar han giver Alt, hvad han eier, uden at det skulde gaae ud over hele hans fremtidige Livsstilling; men en saadan Fordring drifter jeg mig imidlertid ikke til at fremsætte her for Thinget, hvor jeg vel veed, at man maa søge at faae Forholdet ind under lovbundne Regler, som bestemme, hvorledes der i Praxis skal gaaes frem; hvorimod jeg troer, at det ingenlunde vil være umuligt at faae Regler opstillede for, under hvilket Forum, under hvilke Omstændigheder og Betingelser og af hvem det skal afgjøres, om den Bedkommende er en retsindig Fallent eller ikke. Da jeg nu har Ordet, skal jeg tillige berøre en anden Gjenstand, som jeg ogsaa troer, har Krav paa Opmærksomhed, jeg sigter her til et vigtigt Retsforhold, der er afhandlet af et af de ærede Medlemmer i den Commission, der først har havt nærværende Sag under Behandling; men da dette Medlem udførligen har omhandlet denne Gjenstand i Slutningen af det Bilag, der er vedhæftet det af Regjeringen forelagte Udkast, skal jeg ikke trætte Thinget med nogen videre Udvikling. Det angaaer den mislige Stilling, hvori Bestdederne af faste Eiendomme ere stødte, naar de besidde visse Eiendomme efter Kjøbecontract. Det er sandelig en Sag af stor Vigtighed, og navnlig er det en Sag af Vigtighed under de nuværende Forhold, hvor saamange Falliter, og derunder saa betydelige Sager af denne Art, ere forhaanden. Vel vedrører dette Forhold, som det ærede Medlem af Commissionen har udtalt i den Betænkning, han har afgivet over Sagen, ikke directe nærværende Lovudkast, men det staaer dog i en umiddelbar Forbindelse dermed. I ethvert Fallitbo, hvor Fallenten har folgt en fast Eiendom efter Kjøbecontract, maa nemlig Kjøberen finde sig i, at den Eiendom, som han f. Ex. har besiddet i 1 eller 2 Aar, og hvorpaa han kan have udbetalt en større eller mindre Kjøbesum, bliver folgt for Fallitboets